

Antonio Pauletich

(2. srpnja 1930. – 17. ožujka 2018.)

In memoriam

Antonio Pauletich rođen je 2. srpnja 1930. u Rovinju. Talijanski jezik i književnost diplomirao je na Filološkom fakultetu u Beogradu 1963., a poslijediplomski studij iz informacijskih znanosti i muzeologije 1981. na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, čime stječe titulu magistra znanosti.

Od mladenačkih dana pokazivao je veliko zanimanje za dijalektalni govor i općenito kulturu svojega zavičaja. Prepoznavši u njemu velik potencijal, Općina Rovinj mu je 1954. povjerila voditeljstvo knjižnice Stancoviciana u Muzejskoj zbirci Rovinja, ustanovi koja je prethodila Zavičajnom muzeju grada Rovinja, a iste ga je godine Konzervatorski ured u Rijeci imenovao počasnim konzervatorom za Rovinjštinu. U toj je ulozi obišao 46 crkava u okolici kako bi zabilježio njihovo stvarno stanje. Godine 1962. formiran je inicijativni odbor Općine Rovinj koji je potaknuo pitanje obnove djelatnosti muzeja, zatvorenoga od 1958., i imenovao ga ravnateljem ustanove; na tom je mjestu ostao do 1986. godine. Rovinjski je muzej, osim Etnografske zbirke, tada posjedovao arheološke predmete, Zbirku starih majstora i oko 40 djela moderne umjetnosti. Pauletich je tijekom svojega rada u Muzeju sustavno prikupljao muzejsku građu za sve zbirke – od kojih je mnoge i osnovao – te je, uz ine, prikupio i brojna umjetnička djela za fundus Zbirke moderne umjetnosti. Zbog Zbirke starih majstora koju je posjedovao Zavičajni muzej grada Rovinja pokrenuo je, pak, inicijativu za osnivanje restauratorske radionice za čitavu Istru, no ta je njegova inicijativa ostala neostvarena. U suradnji s drugim istarskim kulturnim ustanovama utemeljio je bijenalnu izložbu „Ars Histriae“ te promovirao manifestacije „Likovna kolonija“ i „Grisia“. Pokrenuo je i vodio dugogodišnja istraživanja u Dvigradu. Njegovom su zaslugom na rovinjskom groblju podignuti nadgrobni spomenici, a u gradu spomen-ploče mnogim zaslužnim i zaboravljenim sugrađanima.

Jedan je od pokretača Centra za povijesna istraživanja u Rovinju 1968., gdje je bio i član Upravnoga vijeća. U Centru je bio angažiran i kao član uredništva serijskih publikacija *Atti*, *Collana degli Atti*, *Quaderni* i *Monografie*. Bio je članom Istarskoga povijesnoga društva – Società storica istriana od njegovih početaka 2010. godine. Među njegovom bogatom bibliografijom

potrebno je istaknuti knjigu *Inni e canti delle genti dell'Istria, Fiume e Dalmazia*, objavljenu 2003. godine.

Premda u mirovini od 1986., nastavio je s aktivnostima u rovinjskoj kulturi. Tako je, između ostaloga, devedesetih godina bio predsjednikom gradskoga Odbora za imenovanje ulica, trgova i toponomastiku. Za svoj rad dobio je 2001. Nagradu Grada Rovinja za životno djelo.

Preminuo je u rodnome Rovinju 17. ožujka 2018.

Milan Radošević